

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 4. Alios observet, qui potest corrigere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

virtutis, & mentis, inops sui oblitus de alio quarit, tu quis es? aliorum vicia carpit.

Ipsē cepit egere. Luc. 15. 14. Juxta S. Ambros. l. 7. in Luc. egere, est curam sui negligere, non habere proprium virtutum alimentum. Talis cupit implere ventrem de filiquis, rodens aliorum famam; cum pane possit alii filiorum Dei. Pinna in Eccl. 11 Ethol. 136.

Quid ad te; tu me sequere. Joan. 21. 22. His verbis nos erudiens; neque dolendum, neque curiosius, præter divinam voluntatem; investigandum. S. Chrysof. hom. 87. in Joan.

§. IV.

Observet, qui potest corrigere.

Unde venis? & quid vadis? Gen. 16. 8. Lyran: non quarit Angelus ex ignorantia; sed ut ex responsione Agar efficacius eam corrigat.

Qui sunt hi sermones? Luc. 24. 17. Commune est documentum: quod in aliorum opera, & sermones, non sit inquirendum. Cur ergo quarit hic Dominus de Discipulorum sermonibus? Qui valet remedium adferre, æquum est, ut inquiret; secus, qui non potest. Sylveira hic.

§. V.

Observa bona in aliis, & non mala.

Symbola.

Considerate lilia agri, quomodo crescunt. Matth. 6. 28. Considerare debemus lilia, non lilia; agri: hoc est, laudabilia, non vituperabilia, opera proximi. S. Bonavent. in Pf. 118.

Simile est regnum caelorum homini negotiati quærenti bonas margaritas. Matth. 13. 45. Sunt multæ falsæ, & imperfectæ margaritæ. S. Chrysol. l. 47. hic negotiationem loquitur providentem ornamenta virtutum; non incitamenta vitiorum. Bæza t. 3. l. 14. c. 2. §. 6.

Exempla.

Joseph recordatus est somniorum, quæ aliquando viderat. Gen. 42. 9. Oleaster: non dicit eum memorem venditionis, aut mortis sibi intentatæ, sed somniorum.

Ergone Jonathas morietur &c. 1. Reg. 14. 45. S. Gregor. l. 5. c. 4. in Reg. 14. in Electorum examine non solum culpæ causæ pensandæ sunt, sed etiam merita personarum; quod aperte his verbis ostenditur: quia non ideo Jonathas non moriturus asseritur, quia erat filius regis; sed quia in Israel magnam salutem fecit. Cum ergo magni viri cadunt, communi judicio tradendi non sunt: quia priora opera promerentur, ut posteriorum gravitas levigetur; ipsa autem culpæ levigatio non acceptatione personarum decernenda est; sed aspectu prioris vitæ. Oliva t. 3. conc. 20. die Ven. 6. in Quadr.

Tunc assumpsit eum diabolus in sanctam civitatem. Matth. 4. 5. Dicitur civitas sancta, quia ibi erat templum, & cultus Dei. Et licet ab Is. 1. 21. civitas meretrix vocetur, tamen postea dicitur. n. 26. vocaberis civitas justæ, urbs fidelis. Et Evangelista considera-
Polyanth. Sacra. Tom. II

vit Sanctitatem loci; & non peccata illius. Sylveira hic.

Vos autem quem me esse dicitis? Matth. 16. 15. Hieron: Apostoli nequaquam homines, sed dii appellantur. Cum enim dixisset: quem dicunt homines esse filium hominis? subjecit: vos autem &c. Pulchrè interrogat, quem dicunt homines &c. quia qui de filio hominis loquuntur, homines sunt: qui verò divinitatem ejus intelligunt, non homines, sed dii appellantur. Ut Christi divinitatem agnoscant, eamque loquantur, hominum exuunt naturam: nam homines ignorant præclara; cum norint semper obscura. Naxera in Jof. 2. §. 29.

Nudaverunt tectum &c. Marci. 2. 4. Proximi virtutes pondera, & amplia; in defectibus cœcuti, & tace. Vide pulchrum charitatis facinus: ægrum ex aperto tecto dimissum Christo præsentant. Sed quantæ præsentium molestiæ? Non poterat tectum nudari tegulis sine metu, & molestiâ eorum, qui in domo erant: cogebantur enim pulverem, lapillos deciduos, & lignorum particulas, excipere. Hanc tamen factam molestiam tacent Evangelistæ, & multi sunt in charitatis opere explicando. Bæza t. 2. l. 9. c. 1.

Et nuntiaverunt dicentes: quia filius ejus viveret. Joan. 4. 51. Cum frater ægrotat, nemo morbum non indicat, cum verò revalescit, silent omnes. Utinam, quàm multi sunt, qui ægrum annuntiant, ita & pauci sint, qui sanitati redditum commendat. Si forte è Clero unus fornicetur; qui clamores excitantur! si plures è Clero jejurent, nemo laudat. Oliva l. 9. Strom. §. Erat quidam regulus.

Vide manus meas &c. Joan. 20. 27. Ob incredulitatem Christus Thomam non abiecit, non amicitia privavit; sed mirâ pietate secutus est fugientem; suaviter allocutus, pectus aperuit, latus tractandum præbuit. Cur Deus cum pertinaci tantopere se demittit? Habuit rationem præteritorum, quæ bene egerat. Joan. 11. 16. *camus & nos, ut moriamur cum eo?* Ob unum delictum non sperne, nec expelle, bene meritos; aut de quibus spes emendationis, ut ex Zizaniis fiant triticum. Oliva t. 1. conc. 26. in sexto S. Thom.

Quæris, ubi Abel, ubi Enoch, ubi Jesus Nave, ubi Elifaus, peccaverint? Non est necesse nodum in scirpo quarere: utinam possem manifesta reticere peccata! S. Hieron. lib. 2. contra Pelag.

Bona eligamus vitæque contraria. Non enim propter doctrinam ejus parva suscipienda sunt dogmata; nec propter dogmatum pravitatem, si quos commentarios in Scripturas Sanctas utiles edidit, penitus respuendi sunt. S. Hieron. ep. 26. ad Tranquillinum de libris Origenis. Idem ait de libris Tertulliani.

Memini me dixisse, quàm sublimi aliquando meditatione Monachus quidam Laicus totò intendit spatio vigiliarum. Etenim summò manè apprehensum me in auditorium trahit; & prostratus pedibus: vae mihi, inquit, quia Monachum in vigiliis unum consideravi, in quo triginta virtutes numeravi; quarum ne
Cc 2 unam